

Villa- och grupphusbebyggelse 1950-tal

Detta är ett informationsblad om den del av Lomma kommuns villa- och grupphusbebyggelse som är uppförd på 1950-talet. Bladet berättar om bebyggelsens utbredning, i vilket historiskt sammanhang denna bebyggelse har kommit till och vad som karaktäriserar den. Beskrivningen av bebyggelsen tar upp allmänt förekommande drag.

- Husen ligger på samma avstånd från gatan.
- Små och enkla hus.
- Garage sammanbyggda med husen.
- Rött eller gult fasadtegel.
- Skorstenarna ligger undanskymt i takfallet.
- Flacka sadeltak.
- Vindskivor i trä.

Villa- och grupphusbebyggelse 1950-tal

Ett sätt att möta de ökande byggnadskostnaderna under 1950-talet var att uppföra grupphusbebyggelse. Stora områden med likadana hus uppfördes vid samma tillfälle. Det är framför allt i Lomma vi kan se resultatet av detta. Vid de s. k. fågelgatorna, Bofinksvägen m.fl., har t.ex. ett arkitektkontor ritat 82 friliggande villor, där den enda större variationen är att villorna är uppförda i växelvis gult och rött tegel. Att bygga mindre hus, uppförda i ett plan med flacka sadeltak och utan källare var också ett sätt att få ner kostnaderna.

Arkitekturen är enkel och saklig. Byggnaderna är nästan undantagslöst uppförda i tegel. Taken är belagda med rött tegel eller korrugerad eternit. I anslutning till bostadshusen är

- Små tomter.
- Större gröna ytor lämnade centralt i områdena.
- Mindre förträdgårdar.
- Större delen av trädgårdarna på husens baksidor.

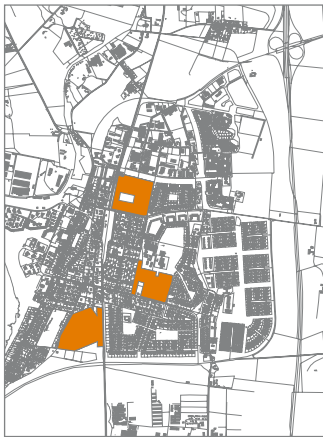
Den enhetliga utformningen skapar en sammanhållen gatubild.

Enkla skärmtak ovan entrédörrar.

Dörrar med sidofönster eller infällda fönster.

Stora sammanhängande områden med villa- och grupphusbebyggelse från 1950-talet finns främst i Lomma.

Lästips på biblioteken i Lomma och Bjärred!

Edlund, Richard m fl 2004.
Kataloghuset : Det Egna Hemmet I Byggsats.

Äldre flygfoto över Pilängskolan i Lomma. Längst upp till vänster i bild ses de små nyuppförda villorna vid Pilgatan.

garagen uppförda. Det var på 1950-talet som bilen på allvar gjorde sitt intrång i samhället.

Som ett slags kompensation för den minskade bostadsytan är planlösningarna vanligen mycket genomtänkta. Den genomförda funktionsuppdelningen i planlösningarna märks i byggnadernas exteriör. Vardagrumsrummet får t.ex. ofta ett stort fönsterparti. Genom centralvärmen blir man heller inte längre lika beroende av skorstenstockens placering. Skorstenen får även en mindre betydelse i byggnadens exteriör, genom det undanskymda läget i takfallet.

Trädgårdarna är inte längre lika stora. Den egna odlingen av frukt och grönsaker har minskat på bekostnad av gräsmattor och prydnadsväxter. I grupphusområdet ligger husen som regel nära gatan, och den lilla trädgården är belägen på baksidan. Mellan huset och gatan finns vanligen en mindre rabatt med låga växter eller en gräsmatta. I dessa områden saknas ofta staket eller häck. I övrigt omgärdas 1950-talets trädgårdar av låga och genomsiktliga järnstaket. Fortfarande är det mycket populärt med grindstolpar eller staketstolpar, murade i samma typ av tegel som bostadshuset.

Järnstaket med staketstolpar murade i samma typ av tegel som bostadshuset.

En- eller tvåluftsfönster. Fönstersnickerier i trä.

Taktäckning av korrugerad eternit eller rött tegel.

Lomma kommuns kulturmiljöprogram består av tre delar. Den första delen är en historisk översikt. Den andra delen är ett åtgärdsprogram, i vilket värdefulla miljöer och objekt pekas ut och förslag ges på åtgärder för att bevara dem. Den tredje delen utgörs av informationsblad till fastighetsägare och enskilda husägare som planerar att förändra sina hus.

Informationsbladen har olika uppbyggnad och behöver kombineras för att fungera på bästa sätt. Ett blad behandlar allmänna råd och riktlinjer, fem blad beskriver de vanligaste bebyggelsekaraktärerna. Det är ett av dessa blad som du nu håller i handen. Det finns också sex blad som är mer problemorienterade och kommer med mer specifika råd och riktlinjer för den som vill förändra sitt hus.